

El dia després

Rocher

Vaig arribar diumenge al Mas d'En Rieres, cap allà les nou i escaig del matí. Massa tard per trobar-me amb els més "perdularris" i massa prompte per topar-me amb els més matiners. I és que divendres i dissabte el Mas va portar "meneo". La plaça de bous encara estava muntada, les barreres, artilugis com l'escalinata, el corral... Allí al corral hi havia tres homes que estaven llevant cabirons i serradissos; un sol prou fort els feia caure unes gotes de suor... les dones més majors netejaven el local del ball. Tot en silenci. Tot semblava estar descansant del rebombori de la nit anterior. Allí estaven Magdalena i Adoración xerrant. Deien que havia vingut un home preguntant pel seu fill, que no havia acudit a dormir en tota la nit i venia a vore si algú podia donar-li notícies d'ell. Adoración deia que se li posava la carn de gallina de sentir eixes coses. Vaig vore també una tenda de campanya muntada i s'oïa parlar al seu interior. Devien ser de les Coves. Hi ha costum de quedar-se i aprofitar la festa al màxim. I bé. Com que la majoria estava dormint vaig decidir tornar després de dinar.

A les desset hores ja estava de bell nou al Mas. Ara sí que hi havia gent. Vaig acostarme cap al local del ball i allí es trobava pràcticament tota la gent del Mas que adés havien acabat de dinar: Sancho, Vicent Sales, Roberto, Juanjo, Raül, etc, etc. Parlava amb ells a la barra i em van fer com una mena de resum del cap de setmana:

- **Divendres, 12:** Vam fer bou embolat i sense cap incident. L'strip-tease va ser excitant i inclús un espontani va intentar emular els protagonistes.

- **Dissabte, 13:** Cal dir que enguany la plaça de bous s'ha fet més gran. Hi va haver un parell de revolcons, però sense importància. El bou que va dur

Carlos Orient va causar molt d'impacte. Van haver de tancar-lo abans d'hora per la seua perillositat. La plaça no tenia condicions per a tanta bravura. El ball va estar a tope. No tant com a Sant Antoni, però moltíssima gent. L'orquestra "Amadeus" va complir. Eren les vuit del matí i molta gent encara estava pel Mas.

- **Diumenge, 14:** Pel matí, els majors a desfer les barreres i les dones a fer el dinar per a tots els del Mas. Hem dinat junts i ara anem a contemplar una obreta de teatre. Resulta que Vicent -el nuvi de Carina- forma part d'un grup de teatre ("El taronger") de Castelló i faran un assaig general ací al Mas d'un sàinet ("Tot el que rellueix") que estrenaran a la Salzedella.

Aixina que em vaig esperar per vore el teatre. De sobte, va començar a ploure de tal manera que, en colpejar la pluja al sostre, feia tant de soroll que era impossible escoltar els diàlegs dels actors. Es va suspendre, momentàniament. Poc a poc, la pluja va anar remitent i manpregueren el sàinet del principi fins al final. La gent s'ho va passar molt bé. Vicente Malagana va gravar en vídeo tot l'espectacle.

I res. Aprofitant que estava al Mas el tio Cento del Mas d'En Ramona, vaig pensar de xarrar una estoneta amb ell. Un home de cent quatre anys sempre pot dir-te moltes coses. Però açò ho explicaré en altres pàgines.

Sí que vull dir que la Comunitat de Veïns del Mas d'En Rieres agraeix a tot el poble i forasters la bona acollida que tenen estes festes. Cosa que els anima a seguir endavant, organitzant-les altres anys. Volen felicitar també al ramader Orient, per dur un corro de vaques tan bo amb el qual van disfrutar tots els aficionats.